

vremii noastre. Mă bucur că am putut să merg pe „cartea” tinerilor, ca acum 40 de ani, la acel Hamlet craiovean cu Cozorici în rolul principal. M-a preocupat în special pregnanța acestui teatru, a caracterelor și a mecanismelor alunecării în nebulie. A doua bucurie mi-a dat-o reacția publicului.

Bogdán Zsolt: Cineva spunea, pe bună dreptate, că este un sfâșietor spectacol al mizeriei. Un spectacol foarte greu! Trecerea de la lectură la teatrul propriu-zis seamănă cu decolarea unui avion. Cere îndemănare, curaj și rigoare. Cred că până la premieră încă mai pot câștiga ceva pentru adevărul personajului. Altfel, ce să zic? Pe mine m-a terminat acest spectacol.

Luiza Cocora: Cel mai incitant este modul cum te conduce regizorul pe acest drum, oferindu-ți senzația și bucuria că tu însăși ai descoperit calea reușitei. După ce ies din joc, în scena înmormântării, condusă prin sală de Groparul-Clovn, fug repede în culise ca să mai prind ceva din ce se întâmplă. Niciodată n-am fost atât de puternic electricizată de tensiunea ce se naște în personaje, ca în acest uluitor final de spectacol.

Elena Ivanca: Conștiința crimei, vintoria mai veche a unui adulter și stre-

Anton Tauf (Polonius) și Luiza Cocora (Ofelia)

sul produs de iubirea pentru Hamlet o fac pe Regină să cedeze, adică să naufragieze între beție și nebulie. Pe cât de dificilă e partitura, pe atât de fascinantă este simplitatea la care dorește regizorul să ajungem. Cred că exaltările, acele ieșiri din normalitate pe care le pune în valoare spectacolul, fac parte integrantă și ele din viața noastră. Este un spectacol care te subjugă nu numai emoțional, ci mai ales intelectual, te provoacă!

Sorin Leoveanu: Cred că aș putea scrie o carte după ce am lucrat cu „meșterul” acest spectacol! Acum, la doar cinci minute de când am ieșit din scenă, ce pot zice? Mă bucur dacă am reușit să-i răsplătesc încrederea. Cred, însă, că domnia sa Vlad Muger este cea mai mare bucurie a acestui spectacol.

Ion Parhon

Sf flash

Casa de pe lac

Într-un decor agreabil, mângâiați de briza de pe lacul Floreasca, am răspuns, la început de iunie, chemării UNITER de a fi martori la prezentarea spațiului unde – cât de curând posibil – se va înălța o casă de odihnă destinată membrilor vârstnici ai celor șase uniuni de creație ale artiștilor din România. Acesta este un vis mai vechi: în cartea **Am ales teatrul**, marea actriță Maria Filotti regreta faptul că nu exista o casă de retragere pentru artiștii în vârstă.

Terenul – un hectar cu deschidere de 50 de metri spre lac – a fost obținut încă de anul trecut pentru construirea Casei Artiștilor Pensionari. Între timp, s-a propus ca titulatura viitorului edificiu să se schimbe în Casa Seniorilor – veșnic tineri, iar acțiunea la care am fost invitați s-a desfășurat sub denumirea Seniorii Cetății. La întocmirea planurilor lucrează cei mai valoroși arhitecți ai Primăriei, cărora li se adaugă, din partea UNITER, Liviu Ciulei și Paul Bortnovski.

Construcția efectivă va începe când vor exista fonduri suficiente (deocamdată, proiectul dispune de 4,3 miliarde de lei), dar nu mai târziu de anul viitor, după cum

promite primarul general al capitalei. Se intenționează ca această casă să fie gata în cel mult doi ani, urmând să fie dată în folosință pe etape.

Întâlnirea de pe malul lacului a coincis cu finalul carnavalului organizat de Primăria capitalei (1-9 iunie 2001), conceput ca un „maraton” în care cetățenii au avut ocazia să vadă artiști din toate genurile.

Spectacolele din Piața Constituției au dovedit, prin amplexare, că un oraș poate fi readus la viață prin creații săi.

După discursuri, pe scena improvizată a avut loc un mini-spectacol. Dacă luările de cuvânt ale lui Traian Băsescu și Ion Caramitru au botezat oficial locul, spectacolul ad-hoc a constituit, într-un fel, botezul lui artistic. Sperăm să nu treacă mult până ce asemenea manifestări vor avea și un acoperiș. Când proiectata clădire se va realiza, Bucureștiul se va mai apropia puțin de fizionomia unui oraș în care să fii mândru că locuiești.

Daria Dimiu